

Værdigrundlag:

Grundtvigs Højskole Frederiksborg bygger på Grundtvigs tanker om oplysning og frisind med baggrund i den vestlige civilisations humanistiske og demokratiske traditioner. Vi tror på, at kendskab til historie og kultur er den væsentligste forudsætning for at kunne orientere sig i verden i dag.

Vi skaber et rum med frihed til at tænke og tale, hvor viden og færdigheder sættes i spil, så argumenter og holdninger brydes på tolerancens vilkår, som grundlag for oplysning, dannelse og demokratisk medborgerskab.

Som kostskole lægger vi vægt på et samvær omkring undervisning, oplevelser og måltider og et fællesskab kendetegnet af hjemlighed og rummelighed.

Undervisningen bæres af undren, engagement og faglighed. Den udfordrer eleverne og åbner for fordybelse og nye perspektiver.

Højskolen giver almen dannelse og færdigheder, som kan være til nytte i livet.

Værdigrundlaget uddybet:

I første afsnit henviser vi til, hvordan vi ser vores arv fra Grundtvig, som fik ideen til højskolen i 1830'erne, da tankerne om demokrati og medborgerskab trængte frem i Europa. Han foreslog da oprettelsen af højskoler, hvor de unge kunne lære deres fædrelands sprog, litteratur og historie bedre at kende, for at kunne leve et oplyst menneskeliv med sans for folkets fælles anliggender.

Men Grundtvigs ideer og produktion er omfattende. Som historiker skrev han om Danmarks særlige rolle i verdenshistorien. Som digter skrev han sange og salmer i stort tal. Han var med andre ord et barn af sin tid: den bibelske kristendom var for ham den eneste sande religion og tidens politiske løsenhed nationalstaten Danmark.

Grundtvigs Højskole har i dag en global horisont, og kristendommen er for os én ud af mange åndelige traditioner, der ligesom litteratur, kunst og videnskab gennem tiderne vidner om kulturernes mangfoldighed på en lille klode.

Vi tager afstand fra de fundamentalistiske og nationalistiske sider af Grundtvigs syn. Men vi vedkender os hans syn på mennesket som et åndeligt og historisk væsen, der kun gennem oplysning og i fuld åndelig frihed kan tage stilling til arv og gæld fra fortiden og dermed tage ansvar for og blive medskabende på fremtiden.

I andet afsnit fokuseres der på, hvad der skal præge højskolen. Det vigtigste element er friheden for den enkelte elev eller ansatte til at tænke og tale og via dialog og læring sikre en udfordring og kvalificering af argumenter og færdigheder, som udover udbyttet for den enkelte og højskolen og gerne skulle kunne være til gavn for samfundet.

I det tredje afsnit fokuseres på den særlige værdi i kostskoleformen; både i fag, det pædagogisk tilrettelagte samvær og i det uformelle samvær. Det vi ønsker at prioritere er hjemlighed og rummelighed. Rummeligheden skal sikre, at vi har plads til både elever og ansatte med forskellige baggrunde, interesser og kompetencer og at man derfor kan møde nogen, som har noget andet at sætte i spil end en selv. Hjemligheden skal sikre tryghed så man også i praksis har muligheden for at være sig selv og sætte sine holdninger i spil i fag og højskoleliv.

I det fjerde afsnit fokuseres på, hvad vi vil med undervisningen. Den skal for både lærere og elever bæres af undren, engagement og faglighed. Udgangspunktet er at læreren skal være engageret og veluddannet i sit stofområde. Eleverne skal vælge fag efter interesse for dermed at være med til at sikre engagement og faglighed på holdene. Det fælles for både elever og lærere er undren: både det konkrete at sætte spørgsmål til det faglige og dermed også en indbygget tvang til altid at tilegne sig ny viden og nye perspektiver. Men også den helt overordnede undren: hvordan skal vi leve det liv vi har fået.

Det sidste afsnit henviser til hvad den enkelte elev gerne skulle have ud af opholdet. Det drejer sig for det første om konkrete færdigheder, som man skal lære i fag og i deltagelse i kostskolemiljøet. For det andet almen dannelse. At man har fået udvidet sin kulturelle, historiske, filosofiske eller kreative horisont og forståelse, og at denne udvidelse også gerne skulle være praktisk anvendelig, så den kan være til nytte i livet.

Sidste sætning er samtidigt også en henvisning til formålsparagraffen i vores fundats, om at vi skal "give voksne unge og andre, der søger en videregående oplysning og kundskab, en undervisning, som kan komme til nytte i livets forskellige stillinger (...) ved gennem foredrag og samtale at oplyse både om vort eget folks og menneskeslægtens historie (...) samt i det hele give dem lejlighed til erhvervelse og udvidelse af de kundskaber, som hører til almindelig dannelse".

(Grundtvigs Højskoles fundats af 1882; lettere revideret 1953 og 1973).